

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НОВИ БЕОГРАД, АВГУСТ 1999.
ГОДИНА X БРОЈ 649

САЧУВАТИ ЗАЈЕДНИЧКУ ДРЖАВУ

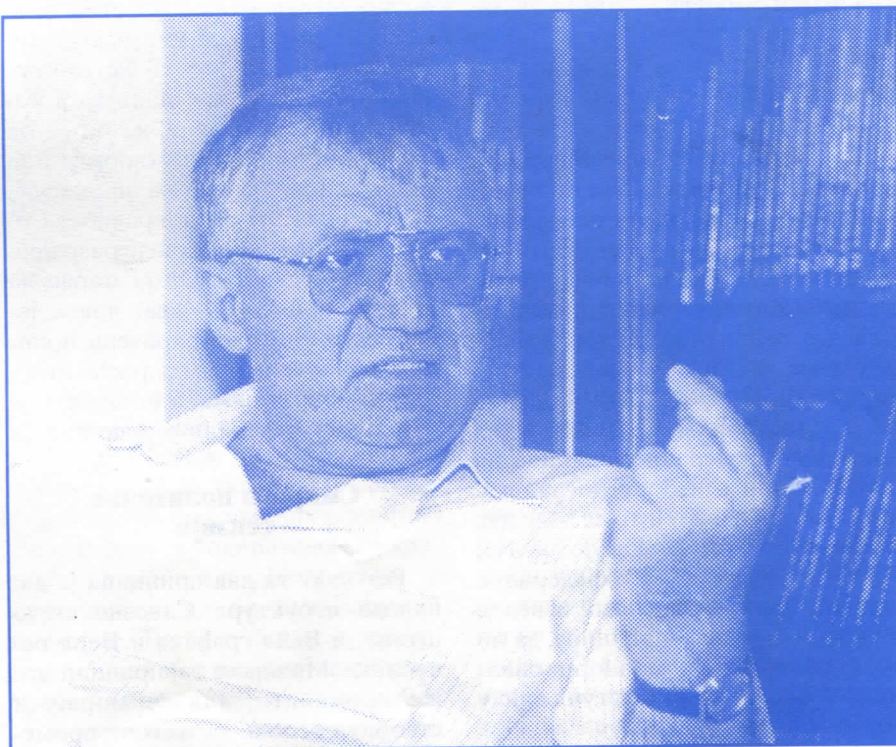
Извесно је да се савезна држава налази у веома озбиљној кризи. Овог тренутка најопасније под-
ривачки импулс је сепаратистичко наступање званичног режима Црне Горе.

Можда ће се решење ипак наћи кроз политички дијалог, започет 14. јула на иницијативу Демо-
кратске партије социјалиста. Наиме, 14. и 15. јула, делегација Демократске партије социјалиста
Црне Горе имала је консултативне дијалоге са представницима свих релевантних парламентарних
странка.

Сусрет између Српске радикалне странке и Демократске партије социјалиста у Савезној скупшти-
ни започео је великим медијским интересовањем, али разговори су се водили иза затворених врата.
Шеф посланичког клуба Српске радикалне странке, др Шешел, обраћајући се шефу делегације
Демократске партије социјалиста, Жељку Штурановићу, нагласио је да су српски радикали увек
спремни за дијалог и ако је жеља друге стране искрена, да желе да сачувају савезну државу, реше-
ње ће се наћи. Као једно од могућих решења, др Шешел је предложио и изборе, уз поштовање
Устава. Наставак започетих дијалога требало би да уследи најкасније до септембра, а крајњи ис-
ход тих евентуалних разговора још је непознат

Др Војислав Шешел: Српска ра-
дикална странка је присталица ди-
јалога. Ми желимо дијалог са свим
озбиљним политичким партијама.
Кад кажем озбиљним, онда су то за
нас парламентарне политичке пар-
тије, оне партије које су се доказа-
ле на демократским парламентар-
ним изборима, које имају упори-
ште у делу бирачког тела.

Наше политичке партије су не-
прекидно биле супарничке и про-
тивничке. Некада су ти односи би-
ли нешто бољи, толерантнији, сно-
шљивији, а некада су били крајње
лоши. То је пролазило кроз разне
фазе. Али, ми никада нисмо дозво-
љавали да оно што се раније деша-
вало буде неки наш оријентир за
догађаје у будућности, нити за на-
шу политику и евентуалне контак-
те и сарадњу са другим политичким
партијама. Ако смо могли сличне
или још горе ствари да прогутamo у
Србији можемо и у Црној Гори,
што се тиче досадашњег политич-
ког искуства и учествовања у поли-
тичким парламентарним борбама.

Др Шешел: „Кроз дијалоге ка конкретним решењима“

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Ситуација у држави није добра. Савезна Република Југославија је у кризи. Ми сматрамо да се она мора сачувати, да је то интерес и Србије и Црне Горе и целог српског народа и свих грађана Савезне Републике Југославије. Непријатељи су бројни. Западне силе желе да растурају државу. Како? Пре свега, да нас изнутра заваде и изазову крвопролиће, грађанске немире, сукобе, стална превирања. Ако ништа, већ су успели утолико што су нам блокирали рад савезне државе.

Поставља се сада питање како ми, као политички противници и идеолошки супарници, можемо да нађемо заједнички језик и усагласимо нека кључна политичка питања и ставове да би успели у овоме што желимо, што декларативно желе политичке партије, бар тако како сада то испада из јавних наступа или у току ових данашњих разговора.

Устав се може мењати само регуларним и легитимним путем

Ми сматрамо да основа мора бити постојећи Устав. Ми смо имали примедби на тај Устав. Ваша партија је учествовала у његовом доношењу, његовој разradi, његовом писању итд., ми нисмо. Имали смо много примедби, имамо их још увек. Желели би да се он мења, али постоји само један регуларан, легалан и легитимни вид промене Устава, а то је процедура која је прописана у самом Уставу. Без ширег политичког договора, није могуће мењати тај Устав.

Дакле, мора се постићи шири политички договор. Ко га може постићи? То су све политичке партије заступљене у Савезној скупштини.

Може се одмах поставити питање легитимитета појединих домова Савезне скупштине, и горњег и доњег дома. У горњем дому постоје делегације две федералне јединице по 20 посланика. Савезни устав овлашћује федералне јединице да донесу закон о избору посланика. Али постоји нешто што се зове дух Устава. Дух Устава казује да сви грађани и једне и друге федералне јединице на неки доследно изведен начин по извесном принципу, да ли већинском, да ли пропорционалном, треба да буду заступљени у горњем дому.

Ви се сећате да смо се ми трудили да све странке уђу у Веће репу-

блика, па су нас изиграли на гласању, па смо остали без наша три места, па смо онда накнадно попуњавали са социјалистима, Новом демократијом и тд. Дакле, ми смо већ једном прошли кроз то искуство и знамо шта то значи. Због тога смо присталице стриктног принципа пропорционалности. Док је овај закон, и у Србији и у Црној Гори, да се Веће република бира из састава републичких скупштина, онда мора постојати принцип пропорционалности. Јер, морају и они грађани који су за мањинске партије гласали у једној и другој федералној јединици бити заступљени у горњем дому Савезне скупштине. А постоји најбоље решење за тај проблем, а то је да се промени и један и други закон и да се иде на директне изборе. У Црној Гори сви испостављају листу од 20 кандидата, а бира се 20 посланика у Веће република, и иде се на опште непосредне изборе. Тако исто и у Србији.

Жељко Штурановић: Или да направимо једнодомну скупштину.

Др Војислав Шешељ: Може и једнодомна скупштина, наша партија би то радо прихватила, бојим се да ваша не би.

Жељко Штурановић: Али на принципима...

Др Војислав Шешељ: Е сада, постоје неки принципи на којима је саздан овај Устав. Ја вам кажем, ми нисмо учествовали у његовом прављењу, али он је за нас једно затечено стање. Ми смо тај Устав признали, по њему смо ишли на досадашње изборе. Дакле, да би се он променио, морају се створити они услови које Устав сам прописује. Устав гарантује равноправност Србије и Црне Горе. Устав је разradio ту равноправност. Он је морао да поштује принцип — један човек, један глас, то је демократски принцип у свим модерним парламентарним демократијама, а поштовао је и принцип федералних јединица.

Смирити политичке тензије

Резултат та два принципа је данашња структура Савезне скупштине, и Већа грађана и Већа република. Можда се тај принцип може променити, али се морају и створити услови за његову промену. То је двотрећинска већина гласова и у једном и у другом дому, и

за неке одредбе Устава, посредством сагласности републичких скупштина. То је начин да се промени Устав. Другог начина нема.

Да би се Устав променио, мора се постићи шири политички консензус. Док постоје тензије међу странкама, док постоји мржња у политичком процесу, док постоје сукоби владајућих гарнитуре у Србији и Црној Гори, међусобно, и сукоби владајуће гарнитуре на савезном нивоу са владајућом гарнитуром у Црној Гори, немогуће је очекивати да се дође до тог консензуса.

Ако смиримо политичке тензије, а ми заиста показујемо, као Српска радикална странка, баш у најтежим тренуцима, да смо некако најприсебнији, најсмиренији, и увек присталице смиривања, иако смо спремни на разне инциденте у мирним временима, али прављење политичких спектакала кад је ситуација у друштву напета и тешка, је бесмислена. Дакле, ми делујемо на тај начин, да са свима одржавамо контакте и да свима кажемо отворено шта мислимо, очекујући да и од других чујемо то исто.

Веће република би морало да буде бар доследно изведено на оваквом принципу, принципу пропорционалности. Сада, који и какав закон, да се договоримо, да буду истоветни закони и у Србији и у Црној Гори. Уставни суд је оспорио црногорски закон, оспорава сада и србијански закон. По истом основу и он мора бити оспорен, с тим што је у пракси у Србији принцип пропорционалности доследно спроведен, а у Црној Гори није.

Формирати Савезну владу по принципу пропорционалности

Значи, није разлика између Црне Горе и Србије у закону, него у спровођењу тог закона, тако да неке партије из Црне Горе то погађа или погађа један део бирачког тела. Ми лично нисмо тангирани, јер наша партија је лоше прошла на прошлим изборима, због различитих проблема, тако да немамо републичких посланика, а ни у Већу република немамо посланика из Црне Горе. Али, раније смо имали. Некада смо били снажнија партија, а надамо се да ћемо опет бити, хтели би и због тога да се тај принцип доследно спроведе.

Што се тиче Савезне владе, пошто су овако тешка времена, ми инсистирамо на принципу да у Савезној влади треба, до следећих избора, да партиципирају све политичке партије, иоле озбиљније. Мерило озбиљности је да ли имају посланички клуб у Већу грађана, или немају, то би одприлике било то.

Како спровести принцип пропорционалности у Савезној влади?

Од оних странака које пристану, да њихова заступљеност у Савезној влади одговара средњој вредности заступљености у Већу грађана и Већу република. То је мерило које

Устав који каже, по правилу — ако је из једне федералне јединице председник, из друге је премијер. Једном смо одступили од тог правила, ви се сећате, у време Ђосића и Милана Панића.

Ја сматрам да у догледно време више од тога не смемо одступати, бар док не изађемо из ове кризе, а некада се опет може десити неким сплетом околности да буду обојица из исте федералне јединице.

Зашто не би била обојица из Црне Горе, на крају крајева, ако се постигне политички договор? Што се мене тиче, ја бих пристао да Ми-

ник, нити савезни Устав каже да то мора бити из већинске партије у федералној јединици из које долази тај човек. Он може бити непартијска личност.

Да видимо, можда имамо неку такву личност, која би уживала елементарно поверење и једне и друге стране, пре свега на црногорској политичкој сцени, јер је она најзаоштренија. Можда постоји таква личност, која би могла да састави нову Савезну владу и у тој влади да партиципирају озбиљне политичке партије, у складу са овим принципима.

Др Шешел: „Нема сукоба између Србије и Црне Горе, постоје само сукоби међу олигархијама и међу монополима који се посебно преламају кроз економску сферу“

је уставописац одредио као меру равноправности федералних јединица. То је једини парламентарни принцип који се може прихватити, који је разумљив свима онима који имају у својим државама развијену парламентарну праксу.

Која ће личност бити савезни премијер, то је питање око кога бисмо можда најлакше могли постићи договор. Бар што се тиче Српске радикалне странке, ми се ту не везујемо ни за једну личност. Ми смо за то да се поштује савезни

ло Ђукановић буде савезни премијер, али бих поставио неки услов. Могу вам одмах рећи који би то био услов — да укинемо функције председника федералних јединица. Ево, да се то договоримо, да то урадимо и у Србији и у Црној гори, ја бих пристао да он буде савезни премијер. Треба о свему да разговарамо, али као политичке партије треба на неки начин да се међусобно и условљавамо. Ако су сада снажне тензије, ја не бих инсистирао да из једне партије буде председ-

Српски радикали су за либералну економију

Дакле, ако кренемо искрено у овај дијалог и ако нам је заиста жеља да поправимо стање у држави и да савезну државу извучемо из кризе, онда се не можемо базирати само на једној идеји и на једној варијанти. Треба да размотримо све идеје, све варијанте, да нађемо ону која је најпримеренија. Свако од нас зна са коликом политичком снагом располаже, нити ко треба

своју политичку снагу да преувеличава, нити некоме треба да се вештачки смањује.

Резултат суочавања свих тих наших политичких снага треба да буде састав нове Савезне владе, и не само састав Владе, него и програмска платформа на којој ће та влада деловати. У вашем приступу постоји нешто на шта бих ја имао примедбу - нема сукоба између Србије и Црне Горе. Постоје сукоби међу олигархијама и међу монополинама, који се посебно преламају кроз економску сферу. Уместо да идемо ка либерализацији привреде, ми идемо ка стварању два монопола, који се боре за превласт.

Ми много испаштамо у Србији због постојања таквих монопола. Такви монополи постоје и у Црној Гори. Зашто су преганања, посебно око тога — ко ће увозити нафту, ко ће увозити цигарете, ко ће извозити пшеницу, ко ће увозити банане, ко ће радити ово, ко ће радити оно? Преганања су због монопола. Да имамо либералне услове економског уређивања, не би било места монополинама. То се питање не би постављало. Увозио би свако, извозио би свако, поштујући законске прописе.

Док ми имамо контингенте, док имамо извозно-увозне квоте, док имамо такве монополе организоване на свим нивоима, ми ћемо имати проблема. И претходна Југославија се, пре свега, на томе распала. Сам распад је попримио неки националистички облик, али суштина је била у економији и сукобу интереса монопола федералних јединица.

Страни капитал привући економским интересима

То можемо превазићи само суштинским и економским реформама. Али, економске реформе не могу да почивају на договорној економији, него на либералној. Ако уведемо либерални концепт економије, онда нећемо очајавати ни за страним кредитима, они ће по природном току ствари долазити, нити можемо очекивати, ако се сада додворимо некој западној сили, да ће нас она обасути кредитима. Нема о томе ни говора. Најупечатљивији пример је Македонија. Нема на свету ниједне земље, која је толико благонаклона према Американцима, која

је кооперативнија према америчкој политици од Македоније.

И шта је Македонија добила - ништа. Ни нама нико ништа неће дати, нити Американци воле да деле. Не треба на то рачунати. Морам се уздати у сопствене снаге и убрзати реформе, а онда ће страни капитал доћи, привучен економским интересима које овде може реализовати, а не из политичких разлога. Никада страни капитал не долази из политичких разлога. То за свет не постоји.

Тога више у свету нема. Ако идемо у процес усаглашавања, да отворимо једно по једно питање. Два најактуелнија питања су састав Већа република и састав Републичке владе.

Пошто сте владајућа партија у Црној Гори, можете да изађете са конкретном иницијативом. Понудите компромисно решење да се у Већу република усвоји тај пропорционални принцип а да се личност за председника Владе одреди тако и тако. И, да иде онда пратећи принцип пропорционалности код састава Савезне владе. Ја бих тако урадио. То је ако се иде отворених карата.

Кроз дијалог ка конкретним решењима

Ако има неки други циљ или код вас, или код ваших главних политичких противника у Црној Гори, или овде у Србији, онда је то већ нешто друго. Тада то измиче политичкој контроли и нама политичарима као основа за дијалог, онда се то води у неким другим сферама, ко ће кога да надмудри, ко ће коме да напасти, ко ће кога да уништи. Мислим да ми не треба да оперишемо са те три категорије, нити некоме да терамо пакост, нити кога да надмудримо, нити кога да уништимо. Ево, да идемо кроз дијалог ка конкретним решењима, а после ће народ да сагледа наш учинак у том дијалогу и појединачни допринос изналажењу позитивних резултата и поправљања стања у држави. То би били начелно наши ставови, и мислим да сам све ове главне концепте пратио, који су били садржани у твом излагању.

Жељко Штурановић: Ниси ми рекао нешто о нашем концепту о редефиницији односа између Србије и Црне Горе на новим демократ-

ским принципима и овим принципима које сам ти изложио.

Др Војислав Шешељ: Рекао сам и о томе, можда не на тако директан начин.

Прво морамо разликовати суштинске демократске принципе од принципа федерализма и принципа конфедерализма. Федерација и конфедерација су два типа сложене државе, односно заједнице држава, које немају никакве суштинске везе са демократијом. Федералне државе могу бити и демократске и недемократске. Тако исто и конфедерација. Значи, те две ствари морамо до краја разјаснити.

Основни принцип демократије је један човек, један глас. Код тог принципа се врше корекције у случају да постоји огромна диспропорција у броју становника, како је у овом случају код Србије и Црне Горе. Та корекција је направљена у Савезном уставу. Да ли ће се та корекција мењати и на коју страну, може и о томе да се разговара, а да се Устав може променити само кроз Уставом прописан начин. Знате, то је што се тиче демократских принципа.

Даље, питање слободе штампе. Ми смо за приватизацију свих медија. Ми се и овде боримо за ту приватизацију. Тешко иде, додуше. Били смо заокупљени другим проблемима. Нисмо успели да средимо стање ни на државној телевизији, ни у компанији „Политика“, и тако даље. Ја сам их и синоћ напао и тражио од Савезне владе да укине лист „Борба“, да га прода, да прода зграду и да тим парама исплати резервисте. То ми је била идеја. Значи, има много проблема и мислим да можемо наћи заједнички језик о тим питањима, кад је реч о питању информисања. Што се тиче грађанских слобода и права, оне су декларативно обрађене у Уставу. Питање је колико се у пракси поштују. Некад се поштују више, а некад мање. Некад више у Србији, некад више у Црној Гори, али и једна и друга федерална јединица су имале велике проблеме с поштовањем конкретних грађанских слобода и права. Не морам сада да вам причам са чим се све Српска радикална странка суочавала кроз ових девет година парламентаризма, па да вам изнесем конкретне доказе.

ИМА ЛИ НАДЕ ЗА СРБЕ

Такозвани мировни програм Ахтисари-Черномирдин, прихваћен у Народној скупштини Србије, није донео мир Србима на Косову и Метохији. Напротив Срби су протерани с кућних прагова, беже... Враћају се... И опет беже. Срба је све мање на Косову и Метохији. Окупаторске снаге КФОР-а мирно гледају српски egzodus. Ко је крив за овакву данашњу ситуацију?

Након доласка окупаторских снага на Косово и Метохију, настала је нова, тешка драма за Србе у тој јужној српској покрајини. КФОР потајно подстиче шиптарске терористе да Србима опстанак буде немогућ. Српске избегличке колоне су дуге десетинама километара, а оно што је најгоре, то је да суверенитета и интегритета нема на тој светој српској земљи.

Просто је невероватно да Србија још једном умире, комадају је Шиптари уз свесрдну помоћ западњачких окупатора! Питање је: „Хоће ли уз пут да се ослободе домаћих издајника, и оних који се продају за шаку долара, који своје политичке каријере граде на српској несрећи“! Неки Срби се у данашње време лако купују. Србија треба српском народу, а Србији не требају они који демократију траже од Запада!

Зашто нас мрзе

Српски радикали већ годинама упозоравају да се западне силе неће зауставити на Републици Српској Крајини, на Републици Српској. Окупатори су данас на Косову, сутра ће кренути на Црну Гору, Војводину и Санџак, јер је циљ Американаца уништење српског народа, да се Србија сведе на Београдски пашалук и зато помажу све српске непријатеље. На перфидан начин покушавају да отму Косово и Метохију.

То што је НАТО мучки и кукавички пакленим машинама с неба засипао децу, старце, недужне људе, срамота је за сваку цивилизацију, а камоли за оне који се диче демократијом у својим земљама. Никома у овој напавеној земљи није јасно, зашто се Запад окомио на Србе?! Опстајемо у готово немогућим условима.

Рат је почео

На Косово и Метохију враћају се Шиптари избегли у страху од бомбардовања. Иако је агресија на нашу земљу окончана и поред тога што је Савезна скупштина укинула ратно стање, прави рат у овом делу Србије тек је почео, и све се више захуктава. Шиптари полако запоседају све градове, али и званичне државне институције на Косову. С Косова је избегло хиљаде и хиљаде Срба. Ојађени, осрамоћени, чини се, од свих напуштени, а од многих презрени, у беди која их изненада и немилосрдно притиска, приморани су да беже са својих вековних огњишта. Српско народно биће је издано! Ратом иззване трауме, стресови и депресије, а онда чувени план Ахтисари-Черномирдин, кројен по НАТО-нацртима, озбиљно је уздрмао поверење српског народа у исправност одлуке посланика Народне Скупштине Републике, који су званично тај план и прихватили.

„КФОР је дошао на Косово и Метохију, не да заштити српски живаљ, већ да се стави у службу терориста...“

Леви блок политичких странака у својим обраћањима нацији, каже како је сачуван државни суверенитет и интегритет?! Међутим на Косову и Метохији нема ни трага од суверенитета! Српске и југословенске заставе се више не вијоре! Државне границе не чува наша војска, јавну безбедност не обезбеђује наша полиција! На који начин су, онда, сачувани интегритет и суверенитет једне земље ако нема војске и полиције? О каквој победи се говори?! Победа се мери одбраном земље, што је наша војска у току бестијалне НАТО агресије успешно и чинила. Извесно је да, Војска Југославије овај рат није изгубила! Губитак Косова и Метохије изгласан је у Народној Скупштини Републике Србије, и таква одлука непромишљених посланика, продубила је неизвесну будућност а под несигурном заставом УН изродила непрекидне српске избегличке колоне с Косова и Метохије.

Данашњи живот Срба на Косову и Метохији

НАТО трупе дошле су на Косово и Метохију не да заштите српски живот, већ да се ставе у службу терориста и да потпомогну у стварању нове шиптарске државе у срцу Србије! Пљачке, убиства и прогони, то је да-

нашњи живот Срба у Приштини, Призрену, Косовској Митровици, Пећи... Тако изгледа „безбедно“ окружење које Србима на Косову гарантује КФОР.

На Косову се можда води, последња битка за опстанак Срба. И, оно мало што их је остало, свим срцем се боре за своју отаџбину, за национални интерес. Мада око себе не виде ни једну југословенску заставу, државна надлештва, нити икакав знак суверенитета. Не чује се ниједна локална српска радиостаница, нити се може наћи иједна српска новина. Поште не раде, намирница нема, и ако их има, продају се по абнормалним ценама. Ономогућава им се слобода кретања, право на људско достојанство, неповредивост стана, једном речју, на гOLI живот. Једино што се види је тужна слика спаљених и опљачканих кућа.

На десетине је убијених и отетих српских цивила, много спаљених српских светиња и кућа. Шиптарске банде, углавном, ноћу, упадају у српске станове, пљачкају, прете, отимају, пуцају... Уништени су многи манастири. Терористи из Албаније прете да ће да униште Пећку патријаршију, Високе Дечане, Грачаницу. За читаве српске породице се не зна да ли су живе. Још једном, у овом веку страдају Срби. Они који су, не тако

давно, чували изборне бирачке кутије, први су напустили Косово и Метохију, и из удобних вила и станова, апелују да се избегли Срби врате, док тзв. ОВК свуда сеје смрт и дивљачко понашање.

Кога штити КФОР

КФОР не жели да се умеша у сукобе?! Безвољно „чувају мир“ гледајући како Шиптари у таласу насиља протерају Србе с њихове земље. Колико им је стало да сачувају Србе на Косову и Метохији види се по томе што шиптарска „рука смрти“ из дана у дан постаје све моћнија.

Тешко је поверовати да се све то дешава случајно.

Војници, припадници КФОР-а углавном на место злочина дођу касно, тек толико да констатују паљевине, крађу и убиства. Када се КФОР-ове патроле удаље, шиптарски терористи настављају по старом.

Једино новим изборима, мирним и демократским путем проблеми на Косову и Метохији се могу решити.

Мудром политиком српских радикала Косово ми Метохија се могу повратити, и обновити изгубљени суверенитет и територијални интегритет.

Татјана Олуић

Протерани Срби беже с кућних прагова, враћају се и поново беже пред терором

НАПУШТЕНЕ КУЋЕ И ИМАЊА

Окупацијом Косова и Метохије, коју спроводе Американци и њихови савезници, и пред најездом шиптарских терориста, колоне Срба напуштају вековну српску земљу и своја огњишта. Међу њима је и вишечлана породица Ђукић која је заувек отишла из Шипоља и Косовске Митровице.

Нема више Ђукића у селу Шипољу надомак Косовске Митровице. Угасила се ватра на старом огњишту, зашкрипала последњи пут руком српском затворена врата на улазnoj капији. Зацвилеле шарке пратећи Ђукиће на пут без повратка. Остаде кућа без домаћина, двориште немо без дечије граје. Веш непокупљен на конопцу, поред прозора стара шиваћа машина којом је бака Стана хранила и школовала својих седморо деце. Одолевали Ђукићи годинама, свим изазовима. Хтели су да остану своји, на своме. Страхovali су од Шиптара и њихових животињских насртаја. Трпели су, на сваки глас реговали су опрезно. Трпели су Ђукићи до последњег... Онда се прочуло, Шиптари ће напасти Шипоље, на брзину посадали у кола и дугим погледом очајника према кући, кренули ка Београду.

У невеликом стану Ђорђа Ђукића на Новом Београду, уточиште је нашло дванаест најближих, избеглих с Косова и Метохије. Четири генерације. Најстарија је мајка Стана, навршила је осамдесету, а најмлађи је њен праунук, тек проходили Милан. Кућа пуна а као да није. Свако у неким тешким, дубоким мислима. Шћућурена, мирна седе деца. Осећају мали психолози да се нешто гадно збива. У суседној соби на кревету лежи болестан човек.

Одлазак пред напад

„Зло нам се велико деси“, проговара старица. „Када се напути кућа и имање, јако је тешко. Нисмо имали избора. Морали смо да бежимо. Наша кућа је окружена Шиптарима, који сеју зло и стравичну смрт“, наставља старица, као да правда свој одлазак, као да оно што их је снашло није довољно да оправда њихов бег пред најездом разуларених шиптарских злочинаца.

„У Шипоље сам дошла из Црне Горе“, наставља своју тужну причу, „са непуних пет година. Расла сам са мајком, отац умро. Браћа изгинула у рату. Удала сам се, изродила децу. У истој кући, на истом огњишту провела сам готово цео свој живот. Наше село је велико. Некада, не тако давно овде су живели Срби. Како је пролазило време, тако су се Срби иселавали. Шиптари долазили и множили се. На крају је остало само двадесет две српске породице. Данас тамо нема ни једног Србина“, с тугом у гласу изговара разборита старица. „Некада смо са Шиптарима живели доста добро. Међутим, комшијски односи су се пореметили. Из године у годину бивало је све горе. Први пут смо бежали у време великих демонстрација 1971. године. У Шипољу је, каже бака Стана, било страшно. Последњих годину дана Шиптари са нама нису ни разговарали. Живели смо у страху. Син је децу водио и доводио из школе. Када смо чули да ће нас напасти, на брзину смо се спремили. Хтела сам да узмемо ово, хтела оно, на крају - ништа! Остала је шиваћа машина којом сам у другом светском рату хранила породицу, школовала децу.“ Ућута старица, погледа упртог ка Бранковом мосту, с мислима даљим од погледа, тамо далеко, можда до кућног прага или пак до прозора поред којег оста стара сингерица коју је обавио вечити мук.

Тамо су наши корени

Низ лице ћерке Радмиле потекоше сузе. Из груди се оте јецај. У истој колони невољника дошла је и она, са непокретним мужем, сином, ћерком и унучићима. У њиховим становима у Косовској Митровици сада живе Шиптари. Побегли су пре њиховог

доласка и тако избегли судбину првога комшије који је испребијан избеген из стана. Заједно са војском, напустили су свој град. У њиховој згради нема више Срба. Из целог јужног дела Косовске Митровице отишли су Срби.

„Никада се више нећемо вратити, каже Радмила. Тешко то изговарам. Рођена сам на Косову, тамо су наши корени. Отац ми је био радник Трпече. Више од тридесет година сам се кућила, све стекла, два електроинженера школовала. Сада немамо ништа. Деца су без посла. Добри људи, лекари, овде из комшилука долазе да прегледају мога мужа коме се здравље погоршало. Шећер скочио а гангрена напала ногу. Ноћима не спавам. Пребирам по мислима и схватам да је Србима одувек на Косову и Метохији било тешко. Двадесет година сам радила у Југобанци, у напетој средини и без комуникација са Шиптарима. Били смо два света. Тамо нам више повратка нема“, изговори и заћута Радмила. На плаву мајцу уснулог детета у крилу, падоше бакине сузе.

Помоћ од српских радикала

Готово идентична је и судбина Љиљане и Саше Ђукић. И они су, са двоје деце, смештени код стрица Ђорђа на Новом Београду.

Рођена Шипољанка, Љиљана с тугом прича о остављеној родитељској кући, једној од лепших у селу, о ливадама по којима је трчала као дете а касније и њена деца, о девојаштву, обележеном поподневним изласцима, јер дочекати ноћ у Митровици био је велики ризик.

Удајом је прешла у град. Изродила је Стефана и Анђелу, скућила се. „Сада“, каже Љиљана, „немамо ни-

шта. Отерани смо. Наше куће су опљачкане. У њима седе Шиптари и све то под покровитељством страних плаћеника. Оних који су до овога и довели. Моја деца једу захваљујући Српској радикалној странци. Свашта су нам дали ти добри људи. Средства за хигијену, брашно, конзерве чак и слаткише за децу. Са двадесет два артикла помогли су нас невољнике. Црвени крст нам је поконио три пољска кревета. Кажу немају више“, и бурне емоције прекидоше причу.

„У северном делу Косовске Митровице остало је још Срба“, наставља супруг Саша. „Многи су већ пребацили ствари у Зубин Поток и Лепосавић. Корак по корак иду даље у страху да ће Французи пустити Шиптаре и у овај српски део града. Није ово смело да се допусти. Морали смо издржати до краја. Војска је свој посао добро обављала, не би ови Кли-

тонови бездушници могли још дуго да нас бомбардују. Историја ће показати, да је српски Парламент донео погрешну одлуку. Причаће историја о онима који су дозволили окупацију и истребљење Срба с вековне српске земље“, каже видно узбуђен Саша Ђукић.

Нижу се, у тужну колону, приче укућана једна другој налик као близани.

Ђукићи из Шипоља и Косовске Митровице изгубили су родни крај, имања, расули се пријатељи по Србији. У једној соби спојила их је заједничка несрећа. Повезала родбинске љубави и исконски завет Срба да се својти у невољи мора помоћи.

Неће они више газити вековну српску земљу. Ни она више није српска. Разорили је НАТО зликовци, па онда пустили разуларене шиптарске хорде да као лешинари по њој роваре,

пљачкају, убијају, не бирајући жртве. Не зна то мали Стефан када каже: „Овде ми је добро, али сањам ирачке у мојој соби и бакину ливаду на којој сам са друговима играо фудбал.“

Бранка Бркљач

ПРОВЕРА ЗДРАВЉА И ПРАВНИ САВЕТИ

МО Српске радикалне странке Нови Београд обавештава све заинтересоване грађане да сваког четвртка у просторијама МЗ „Париска Комуна“, Отона Жупанчића бр. 14, у времену од 18 до 20 часова, могу бесплатно измерити крвни притисак. На истом месту, и у исто време, могуће је добити и бесплатне правне савете.

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешељ

Издање приредио:

Општински одбор Нови Београд

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног

уредника: Душан Весић

Помоћник главног и одговорног

уредника: Јасна Олујић

Технички уредник:

Северин Поповић

Техничко уређење и компјутерски

прелом: Саша Радовановић

Лектор: Зорица Илић

Редакција: Момир Марковић,

Наташа Јовановић, Јадранка

Шешељ, Жана Живаљевић,

Александар Вучић, Драгољуб

Стаменковић, Весна Арсић,

Коста Димитријевић, Вељко

Ђукић, Весна Марић,

Секретар редакције:

Љиљана Михајловић

Штампа: „Крамер принт“

Коларчева 46, Земун

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Приступница

шифра општине

Број чланске карте _____

Општински одбор _____

Месни одбор _____

Бирачко место _____

Име и презиме _____

Име родитеља _____

Матични број _____

Место становања _____

Адреса _____

Телефон _____

Општина _____

Република _____

Школска спрема _____

Запослен _____

Занимање _____

Датум уклањања: _____

Упознат сам са Статутом Српске радикалне странке и добровољно приступам у чланство

Својеручни потпис: _____